

Sygn. akt III KK 423/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala

SSN Przemysław Kalinowski (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie G. N.

oskarżonego z art. 284 § 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 18 października 2017 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 11 sierpnia 2016 r., sygn. akt X K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze łącznej grzywny.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy w R., sygnatura akt X K (...) uznał oskarżonego G. N. za winnego tego, że:

1. w okresie od 1 czerwca 2013 r. do 3 czerwca 2013 r. daty bliżej nieustalonej w R., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. włamał się do kiosku kolportażowego poprzez uszkodzenie żaluzji i wybicie szyby, a następnie z jego wnętrza dokonał kradzieży papierosów różnych marek w ilości ponad 500 paczek, 6

szt. starterów doładowujących konta telefonów komórkowych oraz pieniędzy w kwocie 325 zł, powodując straty w łącznej kwocie 9.000 zł na szkodę A. i R. S., tj. czynu o znamionach określonych w art. 279 § 1 k.k.,

2. w dniu 15 listopada 2013 r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. włamał się do kiosku poprzez wygięcie rolety i wybicie szyby, a następnie z jego wnętrza dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 350 zł, artykułów spożywczych, znaczków pocztowych, kopert, kart TP S.A. przyborów do pisania, lekarstw, biletów i karnetów MPK, papierosów różnych marek, zapalniczek i baterii, powodując straty w łącznej kwocie 3.967,12 zł na szkodę Sp. z o.o. w K., tj. czynu o znamionach określonych w art. 279 § 1 k.k.,

3. w dniu 31 grudnia 2013 r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. włamał się do kiosku poprzez wybicie szyby, a następnie dokonał kradzieży papierosów różnych marek, kart telefonicznych różnych operatorów i biletów MPK, powodując straty w łącznej kwocie 4.035,53 zł na szkodę Sp. z o.o. w K., tj. czynu o znamionach określonych w art. 279 § 1 k.k.,

4. w dniach od 01 do 02 maja 2013 roku w R., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. dokonał włamania do piwnicy nr 28 w bloku przy ul. Ż. poprzez przecięcie kłódki, a następnie z jej wnętrza dokonał kradzieży roweru marki A., powodując straty w wysokości 520 zł na szkodę R. N., tj. czynu o znamionach określonych w art. 279 § 1 k.k.,

5. w dniach od 1 do 2 maja 2013 roku w R., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. dokonał włamania do piwnicy nr 26 w bloku przy ul. Ż. poprzez przecięcie kłódki, a następnie z jej wnętrza dokonał kradzieży roweru marki C., powodując straty w wysokości 300 zł na szkodę T. C., tj. czynu o znamionach określonych w art. 279 § 1 k.k.,

6. w dniach od 1 do 2 maja 2013 r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu z B. S. dokonał włamania do piwnicy nr (...) w bloku przy ul. Ż. poprzez przecięcie kłódki, a następnie z jej wnętrza dokonał kradzieży 2 wędek, monitora marki Philips, 30 szt. słoików z wekami, powodując straty w wysokości 300 zł na szkodę A. L., tj. czynu o znamionach określonych w art. 279 § 1 k.k.,

przy czym Sąd I instancji uznał, że oskarżony przypisane czyny popełnił w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, tj. w warunkach

ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. wymierzył mu karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na 10 zł.

Tym samym wyrokiem oskarżonego G. N. uznano za winnego tego, że:

- w dniu 25 grudnia 2014 r. w R., spowodował u K. G. obrażenia, które naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres nie przekraczający siedmiu dni, tj. czynu z art. 157 § 2 k.k., i za to na powołanej podstawie i przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. Sąd Rejonowy wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- w dniu 25 grudnia 2014 r. w R., wypowiadał groźby zabójstwa wobec K. G., przy czym groźby te wzbudziły u niego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, tj. popełnienia czynu, który wyczerpał dyspozycję art. 190 § 1 k.k. i za to na powołanej podstawie przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. Sąd Rejonowy wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- w dniu 22 października 2014 r. w R. usunął, a następnie ukrył dokumenty, którymi nie miał prawa wyłącznie rozporządzać w postaci legitymacji szkolnej na dane K. G. wydanej przez Publiczne Gimnazjum w J. oraz biletu miesięcznego na autobus linii „L” na, szkodę nieletniego K. G., tj. popełnienia czynu, który wyczerpał dyspozycję art. 276 k.k. i za to na powołanej podstawie przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Następnie Sąd Rejonowy na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. oraz art. 91 § 2 k.k. i przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., orzeczone wobec oskarżonego kary połączył i jako karę łączną wymierzył G. N. karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego G. N. kary pozbawienia wolności zawiesił warunkowo na okres 4 (czterech) lat próby oraz na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddał oskarżonego N. w okresie próby pod dozór kuratora.

Ponadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k. Sąd Rejonowy orzekł wobec oskarżonych B. S. i G. N. solidarnie obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej

przestępstwem popełnionym na szkodę A. i R. S. poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonych kwoty 9.000 zł oraz zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania w sprawie.

Wyrok w części dotyczącej G. N. nie został zaskarżony i uprawomocnił się w pierwszej instancji w dniu 19 sierpnia 2016 r.

Obecnie, Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. zaskarżył powyższy wyrok na korzyść skazanego G. N., w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej grzywny (pkt X wyroku).

Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. skarżący zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 2 k.k., przez orzeczenie wobec G. N. kary łącznej grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 10 złotych, w sytuacji gdy wskazanym wyrokiem temu skazanemu wymierzono tylko jedną karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 10 złotych stawka (pkt VI wyroku), a w konsekwencji brak było kar tego samego rodzaju podlegających łączeniu. Autor kasacji w konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku wobec G. N. w części dotyczącej kary łącznej grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 10 złotych stawka, opisanej w pkt X wyroku.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja wniesiona przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na korzyść G. N., okazała się oczywiście zasadna – w rozumieniu przepisu art. 535 § 5 k.p.k., a zamieszczony w niej zarzut i sformułowany wniosek o uchylenie wobec tego skazanego zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary łącznej grzywny – zasługiwały na uwzględnienie. Ocena ta przemawiała za rozpoznaniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia na posiedzeniu przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k..

Należy przy tym w pełni zgodzić się z wywodem skarżącego, który zasadnie wskazał, że wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 11 sierpnia 2016 r. – w części dotyczącej kary łącznej grzywny orzeczonej w odniesieniu do skazanego G. N. został wydany z rażącym naruszeniem przepisów prawa karnego materialnego, wskazanych w zarzucie kasacji.

Nie ulega bowiem wątpliwości, że przedmiotowym wyrokiem Sąd *meriti* wymierzył G. N. tylko jedną karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych określając jednocześnie wysokości jednej stawki na 10 złotych (pkt VI).

Tymczasem, zgodnie z art. 85 § 1 k.k. warunkiem orzeczenia kary łącznej jest wymierzenie sprawcy co najmniej dwóch kar tego samego rodzaju podlegających łączeniu, co w tej sprawie nie miało miejsca.

W tej sytuacji wymierzenie oskarżonemu kary łącznej grzywny i określenie na nowo liczby stawek dziennych tej kary (pkt X) – wyższej niż liczba stawek orzeczonych za przypisany ciąg przestępstw – nie znajdowało podstawy w obowiązujących przepisach prawa materialnego. Stanowiło zatem bez wątpienia wyłącznie pomyłkę Sądu.

Zarazem opisane uchybienie miało niewątpliwie rażący charakter oraz wywarło istotny i oczywisty wpływ na treść wyroku, powodując realne zwiększenie dolegliwości ekonomicznej wynikającej ze skazania.

Powyższe względy uzasadniały rozpoznanie kasacji na posiedzeniu w trybie przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k. Natomiast w realiach tej sprawy nie zachodziła potrzeba wydawania rozstrzygnięcia następczego, skoro orzeczenie kasatoryjne ograniczało się wyłącznie do uchylenia tej części wyroku Sądu Rejonowego w R., która została w nim zamieszczona pomimo braku stosownej podstawy prawnej.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.

r.g.